

עין משפט
גר מצוה

סז:

האומר פרק ששי גיטין

מסורת הש"ס

סו א מ"י פ"ט מ"ג
 גיטין ה"ג ט סג
 פ"ט ג' ט"ז א"כ ט"ז
 ק"ט ס"ג ו' א"כ ק"ט ס"ג
 פ"ט כ"ג
 סו ב מ"י ט"ז ג' ה"ג סג
 ק"ט פ"ט ט"ז א"כ
 ק"ט פ"ט ט"ז א"כ
 ס"ג ג מ"י ט"ז ג' ה"ג סג
 ט"ז ט"ז ט"ז א"כ
 ג' ו' מ"י ט"ז מ"ג ט"ז
 ה"ג ו' ה"ג ט"ז

ואיכא דאפיך להו. לרבה ורב יוסף: ע"י כוון. כוון יכנו עמו: מנה מהו. אס לא אמר כולסם אכל
 מנאן א' ב' ג' ד' ואמר כתבו גט לאשתי מהו (מדמננהו לכולהו הגן מניין איכוון או דלמא כיון דלא אמר להו כולסם המניין כתבו לא
 בעינן כולס: אמרי לה להאי גיטא. מנה כולסו אכולסו קפיד מנה מקצתייהו לא קפיד אלא אמניין השניס מהני מניין חתמו למעוטי השאר
 שלא נמנו אחא ולא לכל הגי מניין איכוין שיחתמו כולס כיון דלא מנה לכולסו הוצרכו שטורח הדבר עליו וחזל לו מדעמו הרבשונה ואפי
 המניין איכס זריכין לחתום אלף
 מקצתן: ואמרי לה להאי גיטא. מנה מקצתן גלי דעתיה דאמרי קפיד
 זריכין כולס המניין לחתום מנה כולס
 כיון דלא אמר כולסם לא הקפיד
 אלף לומר כפני מנין זה ולא שיחתמו
 כולס: אסקין רב יהודה בניטא
 דכולס. כגט שאדם אומר כמעמד
 רביס ויש לחוש שמא יאמר לכולס
 איכוין ולא יחתמו כולס ומנאל גט
 בטל המקין שיהו כותבין זו כך אמר
 לנו פלוני כתבו או כולסו או לא
 מד מנכון כולסו אחד כותב כמעמד
 כולס או כל חד מנכון אפי' אין
 חזריו עמו: אוכילו. הוליס: ואפי
 לאיפסולו. שמא לא יהא אחד מהן
 כמעמד כתיבתו או לא יחתמו כולס:
 חסומו כל פרי מנכון. ולא לימא
 (איניס) כולסם:

מי שאחזו קורדייקוס ואמר כתבו
 גט לאשתי לא אמר כולסם.
 ואפי' אמר כתבו ומנו:
 כרכה בסודריה. משום
 דאשכחניה טעמא
 דחזירא הוא דענד הכי והגמרא לא
 פירשו עד לנסוף:
 דאמר
 ר' יוחנן משום ר' אלעזר דמין רומה אמר רבמנה הרי הוא ככולסם אמר רב
 פפא ולא פליגי הא דמנה כולהו והא דמנה מקצתייהו * אמרי לה להאי
 גיטא ואמרי לה להאי גיטא אחקין רב יהודה בניטא דכולסם כתובו או
 כולסו או כל חד וחד מינכון חתומו או כולסו או כל תרי מינכון אוכילו
 או כולסו או כל חד וחד מינכון אמר רבא זימנין דגאזי ליה לדיבוריה ואמר
 כולסו ולא אמר כל חד מינכון ואתי לאיפסולי אלא אמר רבא יכתובו
 כל חד מינכון חתומו כל תרי מינכון אוכילו כל חד מינכון:

א (וחספסא ספידו.)
 ס' ו' מ"י ט"ז ט' על זה
 לקמן ע': ד"ה נקדן וקדן
 א (לקמן ע': ט' ד) וקדן
 נא: ו' ט"ז. ט' ט"ז ט"ז
 ליליא. ו' ט"ז ט"ז
 ו (דסהא ריבס מרוך.)
 ט' מנאל מננה. נ"י ט"ז ט"ז
 ט' ו' ט"ז אמודלי ויבג
 הסרף ע' ערך נ"ג ט.

גליון הש"ס

נב' אבירי לה להאי גיטא.
 כעין זה כ"ד דף מב ע"ג
 וס"ג:

הנהרות הב"ה

א (ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז)
 להשיב עליהם לאו או הן
 ואס לאו דעמו:

לעזי רש"י

אמרישטוריש"ן. מנה
 כשי כבולס.

הוספות ר"ד

אמר לעשרה כתבו (וחזן)
 גט לאשתי א' כותב ושני
 חותמין דכן אמר להם
 כל שנים סבס כתבו וזנו
 גט לאשתי. אבל אם אמר
 כולסם כתבו קפידא ויהי
 שרצה לכתובת בפני כולס
 ואם כותב וכולס חותמין
 ואם כותב אחד מהן הרי
 הגט בטל שלא נתקיים
 הנאי: חזר אמר לעשרה
 כתבו: וכן לאשתי אחד
 כותב על ידי כולסם ס"א
 לא צויה לה לחתמו אלא
 לכתובה כלסם כולסם כתבו
 א' כותב כמעמד כולסם
 פ"י בהסכת כולס הוליס ג' י
 ידעו כשיכותב: הוליס ג' י
 לאשתי אחד מולין ע"י
 כולסם כולסם הוליס אחד
 מולין כמעמד כולסם. פ"י
 לא דעמו כרייתא לתני
 כמעמד: צוה אחת בין כל
 הכתיבה בין כל החתימה
 מפורסם הכי מן אחת מן
 כותב ושני חותמין ואם
 אמר כולסם א' כותב
 (שניס) [כולס] חותמין
 אבל כרייתא מידי כתיב
 שלא צוה אחת אלא
 ככתיבת הגט והוא רוצה
 אח"כ להחיתמו: איכא
 להו מנה אתון מהו רב
 הוצא אמר מנה אותם אפי'
 ככולסם ר' יוחנן משום ר'
 אלעזר אמר מנה אותם הרי
 הוא ככולסם אמר רב פפא
 ולא פליגי הא דמנה כולהו
 דא דמנה מקצתייהו אמרי
 לה להאי גיטא ואמרי לה
 להאי גיטא ויחליבן עדיין
 לחיטורא בין כולסם בין
 מנה ספקתא אותם ספקת
 ככולסם דמי: אחקין רב
 בניטא כתובו כל חד מנכון
 א' פ"י כותבו חתומו כל
 חזי מנכון אוכילו כל חד
 מנכון פ"י כפעצה ובעל
 כמעמד אויסיס כתבו גט
 לאשתי חתמין שיאמר כך
 כתובו כל חד מנכון חתומו
 כל תרי מנכון אוכילו כל
 חד מנכון גזירה הוצא
 יאמר כולסם ויהבטל הגט
 משום הכי מלדין אותו
 שיאמר כן:
 מלין פירקא

או נחא ל"ל מוטו כל מד
 מנכון חתומו כל תרי מנכון
 ס'.

אבניב

אבניב
 אבניב

הדרן עלך האומר

מי שאחזו קורדייקוס ואמר כתבו
 גט לאשתי ואחזו קורדייקוס וחזר
 כולם ה'נשתתק ואמרו לו נכתוב
 גט לאשתי וברכין בראשו * בודקין אותו
 שלשה פעמים אם אמר על לאו ועל הן הן הרי אלו יכתבו ויתנו:
 ג' מאי קורדייקוס אמר שמואל דנכתיה חמרא דמעצרתא וליתני
 מי שנשכו יין חדש הא קמ"ל דהא רוחא קורדייקוס שמה למאי נפקא
 מינה לקמיעא מאי אסותיה * בישראל סומקא אגומרי וחמרא מרקא אמר
 אב"י * אמרה לי אם לשימשא בת יומא כוזא דמאי בת תרי יומי סיכורי בת
 תלתא יומי בשרא סומקא אגומרי וחמרא מרקא לשימשא עתיקתא לית
 תרנגולתא אוכמתי וליקרה שתי וערב וליגלחיה לשימשא דרשישה
 ולותביה עילויה ונחיה עילויה עד דמיסוך ולינחות וליקוס במאי עד
 צואריה עד דחליש עלמא עילויה ולימוד ולסליק וליתבי ואי לא ליכול
 כרתי ולינחות וליקוס במאי עד צואריה עד דחליש עלמא עילויה ולימוד
 ולסליק וליתבי לשימשא בישראל סומקא אגומרי וחמרא מרקא לתלגא
 בישראל שמינא אגומרי וחמרא הייא רב עמרם חסידא כי הוה מצעירין ליה כי
 ריש גלותא הוה מגנו ליה * אתלגא למחר אמרו ליה מאי ניחא ליה למר
 דליתו ליה אמר הני כל דאמינא להו מיפך אפכי אמר להו בישראל סומקא
 אגומרי וחמרא מרקא הייתו ליה אינהו בישראל שמינא אגומרי וחמרא הייא
 שמעה ילחא ומעיליה ליה לבי מסותא ומוקמי ליה במאי דבי מסותא עד
 דמהפכי מיא דבי מסותא והוה דמא וקאי בישריה פשיטי פשיטי רב יוסף
 איעסק בריחא רב ששת איעסק ככשורי אמר יגדולה מלאכה שמחממת
 את בעליה א"ל ריש גלותא לרב ששת מ"ט לא סעיד מר גבן א"ל דלא
 מעלו עבדי דחשדי אאבר מן החי א"ל מי ימר אמר ליה השתא מחוינא
 לך א"ל לשמעיה זיל גנוב אייתי לי חדא כרעא מחוינא אייתי ליה
 אמר להו אהדרמו לי הדמי דחוינא אייתי תלת כרעי אותיבו קמיה אמר
 להו הא בעלת שלש רגלים הואי פסוק אייתי חדא מעלמא אותיבו קמיה
 אמר ליה לשמעיה אותביה נמי להך דידך אותביה אמר להו האי בת חמש
 רגלים הואי אמר ליה אי הכי ליעבדו קמיה * (שמעיה) דמר וליכול א"ל
 לחיי קריבו תכא קמיהו ואייתו קמיה בישראל ואותיבו קמיה * ריסתנא
 דחנקא חמתא גששיה ושקלה כרכה בסודריה לבתר דאכיל אמרי ליה
 אבניב
 אבניב

מי שאחזו קורדייקוס. שם שדה
 השולטת כששמה אין הרבה
 מנינו: לא אמר כולסם. שאין דעמו
 מיושבת: נשפסק. לאו אשחזו
 קורדייקוס קאי אלף אדם שעשה
 אדם מחמת חוליו: הרבין. ויע
 שמיס מתרגמין וארכין שמה
 (סהלס יח): בודקין אוטו. דברים
 אחרים שזלין לו דברים שהא ראי
 להשיב עליהם (א) אס ראו דעמו מיושבת
 שמרנו על תשובת לאו הרבה
 שדך בני אדם להרכין על לאו ועל
 אין הרבה הן שלשה פעמים לכל
 אחד כותבין ונותנין אס מרכין על
 הגט הרבה הן: ג' נכפיה.
 נשכו כלומר שמה הימנו והרגיש
 זו: רוחא. שד האוהו על ידי כך:
 לקמיעא. שמשיעין זה את הרוח
 בשמו: סומקא. כחוס: מרקא.
 מוזג כמים הרבה: לשמשא כס
 יומא. חולי שאחזו מחמת חוס זו
 ביום: כוזא דמאי. ישמה: סיכורי.
 הקוט דס נקדן: סומקא. כחוס:
 עסיקסא. מימיס רביס: למיעסא
 דרשישה. דחולה: דחליש ליה עלמא.
 פג לבו: ולימוד. יעוט כמו נחית
 צר (אמודלי (כ"ב דף ע"ג): לשמשא
 כשרא סומקא כו'. כדלמך: להלגא.
 חולי שאחזו מחמת לניה: חייא.
 כלל מוגת מים: הוה מעטרי ליה.
 העגדים מפני שהיה חסיד ופריש
 ומחמיר עליהן זאוסרין: ילפא.
 אשת רב נתמן והיא בת הנשיא ואשת
 דמספסי.
 מרתן: דמספסי.
 כדרו לפני נחמי הכמה
 כלומר דמר. כולסם
 עמס קטן שעל קף היך שאדם בולעו
 ונתמן משום דרב ששת סגי נהור הוה ולא ילאו ואלו ויחזק: גששה. מששה והרגיש בנאותו עמס: שקל. כל החתימה וכרכה בסודריה:
 אבניב

אבניב
 אבניב

אבניב
 אבניב